

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Раднево, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Асен Цветанов

при участието на секретаря Росица Д. Динева
като разгледа докладваното от Асен Цветанов Гражданско дело №
20235520100251 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 33, съединен при условията на евентуалност с иск с правно основание чл. 59 33Д.

Производството е образувано по искова молба на Р. Л. Л., действащ чрез адв. Т., срещу С. В. В., с която се предявява иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 33Д от развален договор за продажба, съединен при условията на евентуалност с иск по чл. 55, ал. 1, предл. 3 33Д от развален договор за поръчка. Ищецът твърди, че сключил с ответника договор за покупко-продажба, евентуално поръчка, в устна форма за закупуване на майнер модел „INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH“ за сумата от 14269,84 лв., дължима по банкова сметка на ответника. Твърди, че на 21.12.2021 г. превел на ответника по банков път сумата от 11160 лв., представляваща част от продажната цена, като на 11.01.2022 г. превел пак по банков път и сумата от 3136,84 лв. за дължими данъци, акциз и мито за доставката на уговорената между тях стока. Твърди, че на 22.03.2022 г. ответникът му доставил майнер в отворена кутия, като в същия ден се опитал да го регистрира, но било неуспешно, за което веднага уведомил ответника. Твърди, че направили многократни опити да свържат майнера към сайт за криптовалута, но всички били неуспешни. Твърди, че по-късно се установило, че доставеният майнер бил модел „AISEN A1 PRO/BTC/“, а не поръчаният от ищеца майнер модел

„INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH“, които два майнера били съвсем различни, добивали различни криптовалути и имали различна енергоемкост. Твърди, че веднага уведомил ответника, че доставеният майнер не бил поръчаният от него модел, да се достави поръчаният и да се приеме връщане на доставения. Твърди, че на 18.08.2022 г. по телепоща изпратил на ответника уведомление да се яви на 08.09.2022 г. в кантората на нотариус Галя Дачева за да изпълни задължението си за доставка и да приеме връщането на доставения майнер. Твърди, че с поканата ответникът бил уведомен, че при неизпълнение на задължението в разумен срок, ще счита договора за развален. Твърди, че ответникът отказал да получи поканата по телепощата. Поради това искат от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 14296,84 лв., представляваща невъзстановена сума при разваляне на договора за продажба, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. При условията на евентуалност претендира връщане на сумата, представляваща невъзстановена сума при разваляне на договора за поръчка, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника С. В. В., действащ чрез адв. А., в който взема становище за недопустимост на исковете и претендира за тяхната неоснователност. Твърди, че е лесно установимо по фирмените и опознавателните знаци каква стока е била доставена, а ищецът съгласно чл. 194 ЗЗД е следвало да прегледа стоката при получаването ѝ. Твърди, че след като ищецът не е прегледал вещта, то той е неизправна страна и няма право да развали договора. Твърди, че до получаване на исковата молба не е получавал уведомление за разваляне на договора. Твърди, че не бил търсен за разговор нито по телефон, нито на адреса му. Твърди, че оспорва да е налице устен договор за покупко-продажба, като между страните била налице поръчка по смисъла на чл. 280 и сл. ЗЗД, по който ответникът приел безвъзмездно за сметка на ищеца и по възлагане на ищеца да извърши множество правни действия по закупуване на движима вещ, като влизайки в отношения с трети лица, като довереник е действал от свое име, но за сметка на ищеца. Твърди, че в последствие е налице и отчетна сделка между страните, по която вещта е получена от ищеца, а този договор бил едностранен и не подлежал на разваляне. Твърди, че се познават от общата им

работа, като ищецът поради несигурност за закупуване на стоки от електронни магазини и преди това на 2 пъти е възлагал на ответника да му закупи движими вещи за соларни панели, като на 05.05.2021 г. ищецът изпратил на ответника по банков път сума от 13100 лв. с основание за „закупуване на трифазен инвертор“, а на 30.09.2021 г. му превел по банков път сумата от 7480 лв. с основание „за покупка на..“ представляващи батерии за слънчеви панели. Твърди, че отношенията им били устни, тъй като в преводите имало достатъчно основание. Твърди, че в продължение на горните доверителни отношения ищецът му възложил да му закупи процесната движима вещь за добив на криптовалута, като влязъл в кореспонденция с продавача „INNOSILICON MINER SHOP“, като получил 3 писма, от които било видно, че предмет на договаряне бил „INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH“, като от продавача му указали по какъв начин ще стане разплащането. За целта ответникът получил от ищеца сумата от 11160 лв. на 21.12.2021 г., която на борса за криптовалута обърнал на 25.12.2021 г. в криптовалута сума от 10084,08 лв., която била преведена на продавача по посочения от него начин, а на 29.12.2021 г. обърнал в криптовалута сумата от 1062,71 лв., която също била преведена на продавача по посочения от него начин. Твърди, че към 29.12.2021 г. ответникът изразходвал сумата от 11146,79 лв. от получените 11160 лв., като не включвал в тях комисионните, които плащал. Твърди, че на 11.01.2021 г. получил от ищеца още 3134,24 лв. с основание „мито, акциз“, като на 13.01.2021 г. закупил от борсата криптовалута на стойност 3134,24 лв., която отново била изплатена на продавача по посочения от него начин. Твърди, че от всичко е видно, че между страните няма договор за продажба, няма и характерните за този договор белези това, което страните са уговорили, както и всички фактически действия от ответника и ищеца. Излага съображения за договорните отношения между страните и защо същите следва да се считат за договор за поръчка, а не за договор за продажба. Иска исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира разноски. Представя писмена защита.

Съдът, като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност с оглед направените доводи и възражения, достигна до следните фактически и правни изводи:

С протоколно определение от 10.08.2023 г. е обявен за окончателен проекта на доклад по делото, обективиран в определение от 20.06.2023 г., с

който на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК са обявени за признати и ненуждаещи се от доказване фактите, че: на 21.12.2021 г. ответникът и получил от ищеца по банков път сумата от 11160 лв. с основание „за покупка на INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH“, а на 11.01.2022 г. му превел сумата от 3136,84 лв. с основание „мито, акциз“.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК съдът е разпределил доказателствената тежест както следва: По иска с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД с оглед отделените като безспорни и ненуждаещи се от доказване факти, ищецът следва да докаже валидно упражнено право на разваляне на договора за продажба/евентуално договор за поръчка, поради доставка и приемане на различна от уговорената стока – вместо „INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH“ е получил „AISEN A1 PRO/BTC/“; както и пълна разлика в характеристиките на двете стоки.

Безспорни са и са отделени като такива получените на два пъти суми от ответника, платени му от ищеца, с цел „покупка на INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH“ и наложени за покупката мито и акциз. В самото платежно нареждане е посочено, че сумата е за покупка на INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH, тоест е посочена конкретната стока, която е възложена за покупка от ищеца на ответника.

По делото са събрани гласни доказателства, от които може да се направи обоснован извод, че ответникът не е продавач на стоки, в това число и на процесната стока, предмет на сключения между страните договор, а същият е действал многократно по поръчение на различни лица да им закупува различни стоки, тъй като закупуването изисква специални познания, с които различните поръчители не разполагат. Това навежда на извод, че ответникът е действал по поръчение на различни лица с цел закупуване на стоки, в това число и на ищеца по повод процесната стока, предмет на делото. Поради това съдът намира, че в случая между страните не е сключен договор за продажба, а договор за поръчка, въз основа на който ищецът е възложил на ответника да закупи и да му предаде конкретна стока INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH, като цената на стоката не е спорна между страните. В изпълнение на поръчката ответникът е искал от ищеца заплащане на сумата за покупка на стоката в размер на 11160 лева и сумата от 3136,84 лв. за мито и акциз.

Установява се от гласните доказателства, че процесната стока е била в разопакован кашон, тъй като ответникът е преглеждал стоките, които е поръчвал и получавал, като ищецът е получил стоката. Установява се също, че въпросната стока не е имала външни белези, които да я отличават с конкретни параметри, в това число същата да е видно да е била или не поръчаната стока INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH. Установява се, че ищецът е направил опит да включи и регистрира получената стока в сайт за криптовалути, не е успял, поради което и потърсил помощ от свой приятел С.Д., разпитан като свидетел по делото. Същият посочва, че на кутията имало знак само A1 и сериен номер, но било празно. Същият пробвал да свърже машината със сайт за криптовалути етериум, но било безуспешно и после пробвали със сайт за криптовалута биткойн, но отново било неуспешно, поради което се усъмнили в машината дали е поръчаната INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH или друга. Поради тази причина копирали серийния номер на машината и го потърсили в интернет, като излезнало да отговаря на „AISEN A1 PRO/BTC/“. Св. С.Д. посочва, че липсата на търговски марки, лого и други на кутията на майнера възпрепятствало да се разбере дали какъв вид бил и едва при опитите за свързване към сайт разбрали, че се касае за друг вид майнер, а не поръчания от ищеца.

За съпоставка на двете машини – поръчаната INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH и предадената AISEN A1 PRO/BTC/ по делото беше прието заключение на СТЕ, което съдът кредитира като компетентно и безпристрастно. От същото е видно, че основната разликата между двата майнера е алгоритъмът, с който са създадени да работят, а от тук и разликата в криптовалутите, с които двата майнера пряко оперират. От приложените спецификации няма данни приетия майнер AISEN A1 PRO/BTC/ да оперира и добива пряко криптовалута етериум, но няма данни да има конкретна възможност за инсталиране на допълнителен софтуер за добиване на тази валута. Вещото лице е посочило, че за добиване на криптовалута етериум е с по-добра ефективност от добиването на криптовалутата биткойн. От това е видно, че макар и да се касае все за майнер, чиято функция е добиване на криптовалута, в случая е налице приет съвсем различен майнер от поръчания от ищеца и за който са изпратени паричните средства на ответника.

Ответникът е приложил документация, която е приета като писмени доказателства, от която е видно, че е поръчал и закупил от третото лице

продавач INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH, което наименование е многократно посочено в поръчката и кореспонденцията. Друг е въпросът, че вероятно същият е получил от продавача друга стока, а не поръчаната, съответно предадена на ищеца. Вероятно и ответникът не е разбрал, че се касае за друг майнер, а не поръчаният, тъй като не е имало отличителни знаци и няма данни да го е включвал в софтуер, за да разбере, че е друг майнерът от поръчания.

Ищецът твърди да е развалил договора на основание чл. 87 ЗЗД поради неточно изпълнение на поръчката от страна на ответника. По делото са приети като писмени доказателства, посочените в исковата молба покани по телепоща /л.60-63/, от които е видно, че ищецът е изпратил на ответника по телепоща покана за доброволно изпълнение като го е поканил да приеме получения от ищеца майнер AISEN A1 PRO/BTC/, както и да му предаде поръчания INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH, а при неизпълнение на това задължение, че счита договора за развален на основание чл. 87 ЗЗД. Първата телепоща е отказана да се получи от ответника, а втората не е получена, тъй като е отсъствал. Съгласно чл. 235, ал. 3 ГПК следва да се зачете обаче получаването в хода на процеса на въпросните писма от ответника, тоест следва да се зачете достигане до ответника на волеизявлението на ищеца за разваляне на договора поради неизпълнение на задължението да се предаде поръчаната от ищеца стока INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH.

При тези фактически констатации следват правни изводи в посочения по-долу смисъл:

Наред със задължителните разяснения по приложението на чл. 55, ал. 1, предл.3, дадени с цитираното по-горе ППВС № 1/1979 г., е налице и задължителна практика за долустоящите на ВКС съдилища, постановена по реда на чл. 290 и сл. ГПК. В редица решения на Гражданска и Търговска колегия на ВКС – Решение № 138 от 07.10.2009 г. по т.д. № 375/2009 г., II т.о., Решение № 178 от 12.11.2010 г. по т.д. № 60/2010 г., Решение № 452 от 16.11.2011 г. по гр.д. № 621/2010 г., II г.о., Решение № 64 от 03.06.2011 г. по т.д. № 558/2010 г., Решение № 139 от 25.01.2012 г. по т.д. № 678/2010 г., II т.о., Решение № 203 от 30.01.2012 г. по т.д. № 116/2011 г., II т.о. и др., отделни съдебни състави са се произнесли по конкретни хипотези, при които е

приложим третият фактически състав на чл. 55, ал. 1 ЗЗД. Прието е, че страната, която претендира последиците от развалянето на договор поради неизпълнение, е необходимо да установи при условие на пълно главно доказване надлежно упражнено право на разваляне на договора, както и, че за настъпване на правното действие на волеизявлението за разваляне на договора, следва да са налице законовите предпоставки на чл. 87 ЗЗД – виновно неизпълнение на задължението от страна на длъжника, за което той носи отговорност и изправност на кредитора. Само при надлежно упражнено право за разваляне на договора би могло да се иска реституция на даденото по него. В цитираното Решение № 178 от 12.11.2010 г., произнасяйки се по въпроса за настъпване на редхибиторните последици след развалянето на договора, решаващият състав на ВКС се е произнесъл и по обуславящия въпрос – относно реализиране на правото за извънсъдебно разваляне на договора, при наличие на останалите предпоставки по чл. 87 ЗЗД, с връчване на препис от исковата молба на ответника. Прието е становището, че в исковата молба, с която се претендират последиците от развалянето на договора, имплицитно се съдържат предупреждение и волеизявление за разваляне на договора поради неизпълнение на задължения на насрещната страна.

В решение № 269 от 22.10.2018 г. на ВКС по т.д. № 1980/2017 г., на ТК, 2-ро ТО, се приема, че в разпоредбата на чл. 87, ал. 1 ЗЗД са предвидени предпоставките за едностранно преустановяване на двустранен договор при неизпълнение от страна на длъжника, по причина, за която последният отговаря. Предвид диспозитивният характер на разпоредбата на чл. 87, ал. 1 ЗЗД, страните по договора биха могли да уговорят и други условия за развалянето му. С изявлението за извънсъдебно разваляне на договора изправната страна упражнява свое потестативно право, като е необходимо изявлението да достигне до неизправния длъжник. Ирелевантно е дали изявлението за разваляне на договора е направено преди подаване на исковата молба, тъй като е възможно договорът да бъде развален с връчване на препис от исковата молба на ответника, вкл. и в случаите, когато предмет на делото е реституция на даденото при сключване или по време на действие на договора, до настъпване на прекратителното действие на извънсъдебното разваляне на договора. Упражняването на правото на изправната страна по договора да отправи волеизявление за едностранното му разваляне води до настъпване на

последичите от развалянето – отпадане с обратна сила на договорната връзка – чл. 88, ал. 1, пр. 1 ЗЗД. Определянето на характера и правната квалификация на волеизявлението, като правно действие, е от компетентността на съда, като същият не е обвързан от наведените от страните квалификации. При определяне на характера на волеизявлението, съдът дължи преценка на обстоятелствата, сочени като основание за преустановяване на облигационната връзка и съобразно тази преценка следва да изведе извод дали в полза на изправната страна е възникнало потестативното право да развали договора и то към момента на упражняването на това право. В горния смисъл са постановени по реда на чл. 290 ГПК решения на ВКС, Търговска колегия – решение по т.д. № 60/2010 г., решение по т.д. № 1109/2012 г., решение по т.д. № 2804/2015 г. и решение по т.д. № 1037/2016 г., послужили като основание за допускане на обжалването. Цитираната практика се възприема изцяло от настоящия съдебен състав.

Съдът намира на първо място, че договор за продажба между страните не е бил сключен, което води до извод за неоснователност на главния иск по чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД за връщане на сумата от развален договор за продажба, което налага сбъждане на вътрешното условие и разглеждане на евентуалния иск за връщане на сумата от развален договор за поръчка.

В случая се установи, че е сключен устен договор за поръчка за закупуване от ответника и предаване на ищеца на майнер INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH, както и закупуване и предаване на ищеца на майнер AISEN A1 PRO/BTC/, който драстично се различава от поръчания майнер. Без значение е цената на единия и другия майнер, тъй като същите имат различен предмет – добиват различни криптовалути, а с оглед динамичният пазар на криптовалути /подобен на финансовия пазар с драстични ръстове и спадове, съответно с голям риск за едни и по-нисък риск за други криптовалути/ не може да се приеме и наложи на ищеца да приеме майнер за различна криптовалута от желаната от него. Затова е налице неизпълнение на поръчката съобразно поръчаното от ищеца. Налице е разваляне на договора от страна на ищеца чрез отправеното волеизявление до ответника, връчено му в хода на процеса и зачетено съобразно чл. 235, ал. 3 ГПК. Това налага извод, че ищецът е развалил договора за поръчка и е настъпило отпадане с обратна сила на договорната връзка и всяка страна следва да върне на другата получените по договора суми, в това число преведените от ищеца на

ответника двукратно суми в общ размер на 14269,84 лв.

Поради това съдът намира, че предявеният евентуален иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД вр. чл. 287 ЗЗД е основателен и ще се уважи в претендирания размер от 14269,84 лв., ведно със законната лихва от датата на исковата молба /26.04.2023 г./.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца разноските за производството съобразно с уважената част от исковите. Доказаха се сторени от ищеца разноси както следва: в размер на 570,79 лв. платена държавна такса, в размер на 1600 лв. заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна помощ от 16.12.2022 г. /л.6/, платено възнаграждение за вещо лице по СТЕ в размер на 300 лв. С оглед изцяло уважения иск на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва ответникът да заплати на ищеца всички сторени разноси в общ размер на 2 470,79 лв.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от Р. Л. Л., ЕГН *****, с адрес гр. *****, срещу С. В. В., ЕГН *****, с адрес *****, иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД за връщане на сумата от 14269,84 лв. въз основа на развален договор за продажба с предмет закупуване на майнер INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH.

ОСЪЖДА С. В. В., ЕГН *****, с адрес *****, да заплати на Р. Л. Л., ЕГН *****, с адрес гр. *****, на основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД вр. чл. 287 ЗЗД сумата от 14269,84 лв. (четирнадесет хиляди двеста шестдесет и девет лева и 84 ст.), представляваща платена сума по развален на основание чл. 87 ЗЗД договор за поръчка за закупуване на майнер INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH, ведно със законната лихва върху главницата от 26.04.2023 г. до окончателното ѝ погасяване, и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 2 470,79 лв. (две хиляди четиристотин и седемдесет лева и 79 ст.), представляваща разноси за производството.

Сумите могат да бъдат заплатени по банкова сметка на ищеца Р. Л. Л. в

„Банка ДСК“ ЕАД, IBAN: *****.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____